

[Svend Haugaard.]

I det foreliggende lovforslag er der meget betydelige ændringer, især med hensyn til priserne, men også i en del af de øvrige bestemmelser. Der er efter vor opfattelse tale om et meget betydeligt skred i kornkøbernes disfavør, og jeg kan straks sige, at det radikale venstre ikke kan gå med til den store forringelse i det kornkøbende brugs stilling i forhold til det kornsælgen-des. Jeg har både her og tidligere lyttet til de argumenter, der kunne fremføres som støtte for kravet om en højere kornpris. Så vidt jeg kan se, samler de sig i to grupper. Den ene gruppe, repræsenteret især af det ærede medlem hr. H. C. Toft, fremfører ønsket om, at kornproduktionen skal gøres rentabel. Den anden gruppes argumenter, som det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen står bag ved, går på et krav om at begrænse produktionen af de forædlede produkter, sådan at man ikke overbelastet markedet.

Men lad os først se på ønsket om en rentabel kornpris. Det er der ingen der kan have noget imod. Tværtimod kan vi sikkert alle blive enige om, at en højere pris på verdensmarkedet nok kunne virke som en heldig regulering i en række tilfælde. Men en hævnning af den danske kornpris rører ikke ved verdensmarkedsprisen. Vore konkurrenter køber stadig væk billigt korn og bruger dette billige korn, og England giver næppe én øre mere for flæsket, fordi vi sætter vor kornpris op.

Hvorfor skal det i øvrigt alene være kornprisen, der garanteres? Vi har hørt en hel del i de senere år om stordriftens fordele, og der forlød også lidt om det her i dag. Vi har hørt noget om, at dér arbejdede man rationelt, dér kunne man udnytte maskiner, og dér skulle man ikke bruge så meget af den dyre menneskelige arbejdskraft. Her var fremtiden, her var det rationelt. På den baggrund har man stillet krav om fri sammenlægningsret. Jeg synes, det er ejendommeligt, at det netop er denne rationelle produktion, der skal sikres og beskyttes. Nu knytter man tilmed en arbejdsgiveroverenskomst om højere arbejds-løn sammen med en yderligere forhøjelse af kornprisen, og det betyder, så vidt jeg kan se, at det store, såkaldt rationelle brugs forøgede arbejdsudgifter skal betales af den mest

arbejdskrævende brugsstørrelse; det vil uvægerligt medføre en nedgang i arbejds-løn for disse brugs ejere. Jeg kan også sige det på en anden måde: det vil faktisk sige, at det store landbrugs arbejdsgivere har skrevet en regning til regeringen for at få dækket den højere arbejds-løn, og denne regning går så videre til det kornkøbende brug. Den form for strandhugst vil det radikale venstre ikke være med til.

Det ærede medlem hr. Jens Chr. Christensen sagde her i dag, at der skulle gøres ret og skel over for alle brugsstørrelser. Er det, hvad man kalder ret og skel? Han sagde også, at man skulle ikke svigte familie-bruget. Jeg forstår så udmærket, at han lagde meget stærk vægt på det; jeg forstår så udmærket den dårlige samvittighed, for det er netop det, der sker med denne kornordning.

Løbspørgsmålet kommer også ind på en anden måde. Lønningerne stiger overalt, og de fleste af os erkender vel, at mange forskellige grupper trænger til disse lønstigninger. De stiger også inden for den industri, hvor landbrugsvarer forarbejdes. Lønstigningerne mærkes dog mest i den dyriske produktion, som kræver væsentlig mere arbejdskraft end arbejdet med at gøre kornet i stand til salg. Hvor kan disse brug, der fremstiller den dyriske produktion, sende regningen hen? Ja vel, vi har hjemmemarkedsordningen, men det er kun en lille del af det. Den største del bliver tilbage. Den må de selv betale, samtidig med at de skal betale regningen for det store brugs forøgede lønudgifter. Er det, hvad man kalder ret og skel? Er det retfærdigt?

Vi er naturligvis indforstået med, at det kan være rimeligt med et dumpingværn. Som jeg har sagt, har vi støttet den nuværende kornordning, der sikrer produktionsprisen og lidt til. Hvis man har brug for og krav om yderligere støtte til en rentabel kornpris, kunne man jo overveje den af husmandsforeningerne foreslåede nettokornsalgsordning. Den vil i hvert fald sammen med visse andre fordele have den fordel, at man klart så, hvem der fik tilskuddene, mens man nu forplumrer det og lader det gå ad helt andre veje. Jeg er ganske klar over, at der kan være administrationsvanskeligheder i forbindelse dermed, men kan man klare planerne om meroms o. s. v.,